

KERK & Leven

35

2021

WEEKKRANT

1 SEPTEMBER

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Het Caracas hulpfonds - Afscheid van ANA de FERNÁNDEZ

Wij worden uitgenodigd te blijven geloven en ons in te zetten voor een nieuwe wereld waaruit armoede, onrecht, oorlog, ziekte en doden van anderen voorgoed verbannen zullen worden.

*Voor deze levensweg koos **Padre Eugenio** in navolging van Jezus van Nazareth.*

In de strijd tegen het coronavirus lijken we langzaam maar zeker aan de winnende hand te zijn. In Venezuela is echter het virus nog steeds niet onder controle. Een van de talrijke slachtoffers van het virus is **Ana de Fernández**, een naaste medewerkster van Padre Eugenio.

Willy Polders bezorgde ons een uitgebreid getuigenis over deze merkwuurde vrouw. We herdenken haar dan ook in het bijzonder in dit nummer van ons tijdschrift. We bieden haar familie en kennissen onze oprechte deelneming aan bij het heengaan van deze geweldige vrouw.

Op vrijdag 16 april overleed Ana de Fernández.

Ze staat goed bekend bij het Caracas Hulpfonds voor haar blijvende inzet in de parochie van Campo Rico en dat al sinds de tijd dat Padre Eugenio daar pastoor was.

Bij haar is het gezegde 'Dat bomen staande sterven' van toepassing. Ze bleef immers actief tot het covid 19-virus haar neervelde.

In het vorige nummer schreef ik nog een kort verslag van mijn bezoek bij haar aan huis. Op de foto bij de tekst zie je Ana in de rolstoel zitten, met een gulle glimlach, klaar voor eender welke opdracht. Het is echt niet de afbeelding van iemand die de verdere loop van haar leven aan de rolstoel heeft overgelaten. Al maanden lang was ze verplicht hem voor de minste verplaatsing te gebruiken, maar haar leven bleef ze zelf in handen houden.

Geen spoor van berusting in het niet meer kunnen was bij haar



Willy Polders en Ana de Fernandez

merkbaar.

In november van dit jaar zou ze 83 geworden zijn, een behoorlijke leeftijd, maar niet om alles te laten vallen. Ze bleef klaar voor de strijd. Het ging echter vlug bij die laatste strijd, te vlug eigenlijk om zich te kunnen verdedigen. Het was een waterval van ongelukken die haar familie trof.

Veertien dagen voor Ana overleed, stierf haar zoon, op Goede Vrijdag. En twee dagen later zijn vrouw. Al lebei ten gevolge van covid 19. Ook haar broer moest opgenomen worden in het ziekenhuis met dezelfde symptomen. Hij heeft het zelfs twee dagen langer dan zij volgehouden, maar ook hij begaf uiteindelijk. Ana heeft niet geweten dat haar broer er zo ernstig aan toe was. Men wou haar toen dat nieuwe leed besparen. Het virus kende echter geen genade. Het bleef heel agressief binnen de familiale kring en heeft ondertussen **nog een vijfde familielid** naar het graf gestuurd.

Ana heeft erg geleden bij het overlijden van haar zoon en schoondochter. Het gebeurde allemaal zo onverwacht en snel. Ze kreeg kalmeermiddelen om het hoofd boven water te houden. Toen het echter duidelijk werd dat ook zij aangetast was, bracht men haar op een dinsdag naar het ziekenhuis. Ze over-

leed drie dagen nadien op vrijdag.

Met Ana verliest de parochie van Campo Rico een mooi stuk geschiedenis.

Padre Eugenio heeft een onuitwisbare stempel op haar leven gedrukt. Zijn inspiratie sloeg bij haar in en ze is die al die jaren trouw gebleven: **vanuit het geloof de mensen dienen**. Padre Eugenio stierf in 1982. Na meer dan een halve eeuw vervaagt en verdwijnt bij veel mensen de herinnering aan vroeger. Bij haar is dat niet gebeurd. Ze liep verder in hetzelfde spoor tot ze erbij neervallen is. Zulke mensen lopen niet met bosjes rond.

Je kunt altijd mensen treffen in Campo Rico die met bewondering spreken over Padre Eugenio, mensen die dankbaar zijn voor hetgeen hij voor hen betekende. Bij Ana was het meer dan dat. Wat ze meekreeg van Padre Eugenio is haar bijgebleven. Geloven is dienen. In al haar doen en laten is dat haar richtsnoer gebleven.

Toen Padre Eugenio in Campo Rico aankwam, woonde ze er met haar man en hun eerste twee kinderen. Enige tijd voordien hadden ze er een kleine woning gekocht. De vreemde pastoor trok meteen haar aandacht, niet alleen omwille van zijn nog gebrekkige Spaans, maar meer nog omdat hij zo anders was, totaal verschillend van het traditionele beeld van een priester. Het waren toen in de kerk de eerste jaren van vernieuwing, op gang gezet door het Tweede Vaticaans Concilie. Daarvan was in Venezuela niet veel te merken. Al vlug maakte de verbazing bij de mensen plaats voor bewondering en kwamen ze onder zijn invloed. Zijn gedrevenheid en enthousiasme met een totaal andere pastorale aanpak sloegen vlug aan.

Ana vertelde me ooit dat ze zich eerst afzijdig had gehouden.

Haar jong gezin vroeg veel aan-

dacht en alles was voor haar nog tamelijk nieuw in de barrio. Ze woonde er pas en veel mensen kende ze nog niet. Wat ze hoorde vertellen over Eugenio prikkelde wel haar nieuwsgierigheid.

Het was echter Padre Eugenio zelf die haar had opgemerkt en het initiatief nam. Hij vroeg aan anderen om haar te benaderen voor het werk in de parochie. 'Die vrouw hebben we nodig', zo zei hij hen. En Ana kwam erbij en ze is gebleven, ook als de actieve groep mettertijd erg klein werd. Het scherpziende oog van Eugenio had zich niet vergist.

Het gezin van Ana bestaat uit zes kinderen, vier eigen en twee aangenomen kinderen.

Een nog jonge vrouw vroeg, kort voordat ze stierf, aan Ana om later voor haar kind te zorgen. Dat gebeurde dan ook zonder enig probleem.

Een ander kind uit de buurt kwam veel bij haar aan huis tot het helemaal geïntegreerd raakte. De moeder van het kind was namelijk een alleenstaande en verstandelijk iets achterlijke vrouw die soms voor een paar dagen verdween en dan weer opdaagde, tot ze helemaal wegbleef. Het kind had tijdig zijn pleeggezin zelf gezocht en is er gebleven. Het is nu één van de zes kinderen van Ana.

Na de dood van Padre Eugenio bleven **de zusters van Vorselaar** nog enkele jaren in de barrio en gaven continuïteit aan de inspiratie van Eugenio. Toen de zusters echter stopten met hun aanwezigheid in Campo Rico bleef alles rusten op de schouders van een klein groepje parochianen, waaronder Ana, Francisco en Luis.

Ana is blijven zorgen voor **de cursussen en de kinderopvang** in het huis van Padre Eugenio.

Ook zette ze zich in voor **de coöperatief van de begrafenissen** en

voor de **jonge studiebeursstudenten** in haar buurt. Haar huis is tot op het einde het trefpunt geweest van veel mensen. Ze was precies de grootmoeder die veel wist en bij wie men om raad kwam omdat ze altijd luisterde en goede moed in voorraad had om mee te geven.

Om dit verslag te besluiten wil ik aanhalen wat de stichter van de Salvatorianen zei op zijn sterfbed: 'Anderen zullen komen en, ons lijdend indachtig, verder gaan'.

Ik denk dat het al aan het gebeuren is. De huidige pastoor van Campo Rico is goed op weg en dat ondanks de pandemie die alle parochieactiviteiten op een kleine waakvlam heeft gezet. Francisco Rodríguez is er nog. Er zijn ook nieuwe krachten.

Er is hoop voor de toekomst.

Het Caracas hulpfonds

In de Don Boscoparochie werd het Caracashulpfonds opgericht om hun voormalige pastoor de nodige gelden te bezorgen voor zijn levensonderhoud. Maar gaandeweg groeide het fonds uit tot een steunfonds voor de bewoners van Campo Rico. Ook na het overlijden van Eugenio in 1982 is het Caracas hulpfonds blijven steun bieden.

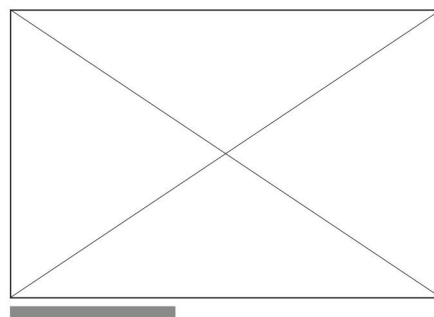
En via hun tijdschrift **vzw.Caracas Hulpfonds** krijgen we driemaandelijks nieuws uit Campo Rico.

Wil je nader kennis maken met het **Caracashulpfonds**, dan kan je terecht bij **Eddy Deroost**, Verenigingstraat 41 te 3010 Leuven (016/25 35 23)

VZW Caracashulpfonds

Driemaandelijks tijdschrift nr 2 april-mei-juni 2021

Verantwoordelijke Uitgever: Eddy Deroost
Rekeningnummer van het Caracashulpfonds: BE06 4510 2248 0122



Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 5 september
23ste zo door het jaar
10.00 u. Woord- en communieviering
Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Raoul Vereecken

Zaterdag 11 september

Familieviering
1ste communie 2020
10.00 u. Eucharistieviering
Voorganger: Rony Timmermans
Lector: Communicanten
Zang: Pieter Vanderveken
Orgel: Herman Baumers

Zondag 12 september
Startviering werkjaar
83-jarig bestaan van de kerk
10.00 u. Woord- en communieviering
Voorganger: Lieven Dries
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Anna Rusakova

SINT-ANTONIUS

Zondag 5 september
23ste zondag door het jaar B
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: pater Walter Verhelst
Assistent: Caroline Van Audenhoven
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: pater Walter Verhelst
Beelden: Hubert Gorissen

Zondag 12 september
24ste zondag door het jaar B
11 u. viering met koor- en samenzang
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Hilde Pex
Homilie: Caroline Van Audenhoven
Beelden: Hubert Gorissen

DON BOSCO

Zondag 12 september 2021 – 10.30 u.
Ria Ooms
Zondag 26 september 2021 – 10.30 u.
Agnes De Prins
Zondag 11 oktober 2021
Annie van Avermaet
Zondag 24 oktober 2021
Bernard Deprez

Herman Van Overbeke nam afscheid



Zoals afgesproken met Herman hebben we hem in een beperkt comité uitgezwaaid

Op dinsdag 17 augustus 2021 nam Herman Van Overbeke afscheid als actief lid van de werkgroep vieringen in onze Franciscusparochie. Zoals afgesproken met Herman hebben we hem in een beperkt comité uitgezwaaid. Hieronder kan u de tekst lezen die Lieven uitsprak als dank voor wat Herman deed in onze gemeenschap gedurende 50 jaar engagement.

Dag Herman

Vandaag zijn we hier samen om je afscheid te vieren van de werkgroep vieringen en tevens van een zeer lang engagement in onze Franciscusparochie. Een engagement van een 50-tal jaar is toch niet niets. Wat eens begon met een kleine bijdrage, groeide uit tot een engagement in het parochieteam, de werkgroep vieringen, medewerker aan het parochieblad, aan de pastorale zone, aan de feestelijkheden zoals 100 jaar parochie, ...

Je leerde de parochie kennen toen je nog op kot zat bij pastoor Coen. Maar, het was onder pastoor Andries dat jij je grootste uitdagingen aanging in de Sint-Franciscusparochie. Jij hebt de kerk zien groeien van een klassiek model met de mooie Latijnse liturgie, die ver van het volk stond, tot een viering van en voor het volk. Jij was een van de eerste leken die mee de parochie trok. Zelf heb je meermaals teksten geschreven of uitgekozen om de viering op te bouwen tot een hedendaags geheel. Natuurlijk zijn daar altijd vele vergaderingen aan vooraf gegaan waar we vaak je wilde ideeën moesten kneden tot een haalbaar en mooi geheel. Je durfde soms hard dromen. Maar zoals je weet zijn dromen soms bedrog. Toch was jij het die meestal afkwam met het jaarthema, met een tekst of lied dat net ietsje anders was dan we gewoon waren. Zo

zorgde je mee voor een frisse liturgie, meestal toch. Ooit kwam je met een tekst, ik geloof dat het voor het Franciscusfeest was, waarvan ik dacht: mijn God wat is dat. Daar versta ik niets van. Die is veel te zwaar. Maar samen kwamen we er altijd weer uit. De werkgroep haar sterkte was het heterogene karakter: iedereen met verschillende gedachten, maar steeds kwamen we tot een mooi eindresultaat. Vele parochianen hebben er kunnen van genieten. En daarvoor wil ik namens hen en mezelf zeggen: DANK JE WEL!

De werkgroep zal graag verder gaan in de ingeslagen weg, hier en daar zal het natuurlijk anders worden. We zullen je bijdrage of bedenkingen hard missen. Maar ik weet dat je



Afscheidsrede Herman (zie vorige week)

af en toe nog wel een tekstje of idee zal doorsturen. Ik ben ervan overtuigd dat je dat niet zal kunnen laten.

Geniet van harte met je schat van de mooie momenten die jullie gegeven worden. En natuurlijk zien we je graag langskomen om mee te vieren in onze gemeenschap. Om je te blijven inspireren willen we je een geschenk aanbieden. Moge Franciscus je nog lang inspireren in je leven.

Van harte, Lieven



"Om je te blijven inspireren willen we je een geschenk aanbieden"

MEDITATIEGROEP
DON BOSCO

De mystici zijn ervan overtuigd dat er in ons een ruimte van stilzwijgen is waarin God woont. Daartoe hebben de gedachten en gevoelens, de plannen en overwegingen, de hartstochten en de verwondingen geen toegang. Daar hebben ook de mensen met hun verwachtingen en eisen geen toegang. Het is een stille ruimte. Ik hoef die helemaal niet zelf te creëren. Hij zit al in me. Maar ik ben er vaak genoeg van uitgesloten. De meditatie wil mij weer in aanraking brengen met deze innerlijke plaats. Mijn hoofd blijft misschien nog onrustig. Daar jagen de gedachten nog achter elkaar aan. Maar diep daaronder is het stil. Daar kan ik me laten vallen. **Uit "Innerlijke rust – Hoe kom ik in harmonie met mezelf" Anselm Grün**

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door in het Don Bosco centrum om 20 u. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtucht.

Meditatiemomenten

Maand september: maandag 13 en 27
Maand oktober: maandag 11 en 25
Maand november: maandag 8 en 22
Maand december: maandag 6 en 20

KALENDERBLAADJE

Er bestaat altijd een kans dat een mens beter is dan hij lijkt. Men moet in een mens de weg vinden naar zijn diepste bronnen. Dan komt de mens te voorschijn zoals hij werkelijk is. Want ieder mens is niet alleen verbonden met het verleden maar heeft ook een toekomst.

Gray

AANGENAME BUURT

Een idee indienen met je buurt?

Heb jij een idee om je buurt aangenamer te maken? Dien samen met twaalf buurtbewoners voor 15 september een voorstel in bij de stad. Wordt je voorstel geselecteerd, dan krijg je materiële en financiële steun, tot wel 18.600 euro.

Wil jij graag samen met je burens een moestuin en heb je een geschikte plaats gevonden? Dan kan je het hele jaar door een aanvraag doen via: www.leuven.be/buurtgemeenschap

Info:

Dienst gebiedsgerichte werking/
016 27 26 16
www.leuven.be/komopvoorjewijk
komopvoorjewijk@leuven.be
LVN Stadsmagazine van en over Leuven – juli-augustus 2021

ALS HET WATER AAN ONZE LIPPEN STAAT (DEEL 2)



Zondag 1 augustus 2021-Joh 6, 24-35

Voorgangers: Majo Werrebrouck en Ingrid Wezemaek;
lector: Lut Schepdael; zang: Lieve Neukermans

Welkom

Gegroet en gezegend.
Gezegend dit uur en het licht ons gegeven.

Gezegend de woorden geladen met kracht.

Gezegend jij, mens hier naast mij en alles wat ons bijeen brengt.

Gegroet en gezegend in naam de van eeuwige Vader, Zoon en heilige Geest.

Uit de eerste lezing: Aardopgang Amanda Gorman

Klimaatverandering is **de grootste uitdaging van onze tijd.**

Je hoeft heus geen politicus te zijn om **jouw zending te vinden in het vrijwaren en beschermen, het** behouden van dat enige en unieke huis dat het onze is, om jouw niet te evenaren kracht in te zetten en de volgende generaties de planeet te geven die ze verdienen.

De tijd is, nu, nu, nu, omdat de omkering van het leed, de bescherming van een toekomst zo alomvattend en alles behalve omstreden moet zijn.

Wat kunnen wij doen?

Open nu je ogen.

Weet dat je de toekomst van deze wijze planeet recht in de ogen kijkt: ieder van ons.

Vertrouw deze aarde, die oprijst.

Laten we allen lichtbrengers zijn met opwindende oplossingen, ongezien, want het is de hoop die ons smeekt, in onze onverzettelijke ziel, om te blijven oprijzen voor een aarde, de strijd meer dan waard.

Evangelië volgens Johannes: Joh 6, 24-35In die dagen zei de menigte tot Jezus: 'Wat voor tekenen doet Gij dan wel waardoor wij kunnen zien dat wij in U moeten geloven? Wat doet Gij eigenlijk? Onze vaderen hebben het manna gegeten in de woestijn, zoals geschreven staat: Brood uit de hemel gaf Hij hun te eten.'

Jezus hernam: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wat Mozes u gaf was niet het brood uit de hemel; het echte brood uit de hemel wordt u door mijn Vader gegeven; want het brood van God daalt uit de hemel neer en geeft leven aan de wereld.'

Zij zeiden tot Hem: 'Heer, geef ons te allen tijde dat brood.' Jezus sprak tot hen: 'Ik ben het brood des levens: wie tot Mij komt zal geen honger

meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst krijgen.'

Woordje – Majo

Zie parochieblad van vorige week

Geloofsbelijdenis

Credo voor de Aarde Elisabeth S. Tapia, Filipijnen

Ik geloof in de heiligheid van de aarde, de heelheid van de schepping, en de waardigheid van alle schepselen. Ik geloof in een genadige God, die de mensheid, man en vrouw, schiep naar zijn beeld en hen de mogelijkheid en de verantwoordelijkheid gaf de aarde te onderhouden.

Ik geloof dat wij, mensen, gefaald hebben voor God en voor onszelf. Wij hebben de aarde overheerst in naam van hebzucht en 'ontwikkeling', mensen en schepselen hebben wij gekleineerd, bossen verwoest, lucht, rivieren en zee verontreinigd en de toekomst van onze kinderen op het spel gezet.

Ik geloof dat we onszelf vernietigen als we de aarde verwoesten. Wij moeten zuinig zijn op de aarde en haar beschermen, niet alleen voor ons eigen overleven maar vanwege de zaak van Moeder Aarde.

Ik geloof dat wij ons omgaan met de schepping, onze waarden en onze leefstijl moeten veranderen. Daarom: toon berouw, vast en bid, consumeer minder, verspil niets, werk aan gerechtigheid en vrede.

Begeer niet het bos van je naasten, noch de vlinders, de witte stranden of de bijna uitgestorven dieren.

Begeer geen goedkope arbeidskrachten, onderdruk geen kinderen, geen vrouwen. Koester de inheemse volkeren, de daklozen, vluchtelingen, de slachtoffers van oorlogen.

Ik geloof dat alles in het leven met elkaar verweven is: Schepper en

schepsels, adem en gebed, de kosmos en het individu, voedsel en vrijheid, West, Noord, Oost en Zuid, seksualiteit en spiritualiteit, ecologie en theologie.

Ik verbind mij er daarom toe om samen met alle betrokken mensen overall ter wereld zorg te dragen voor Moeder Aarde, vrede en gerechtigheid te bevorderen, te kiezen voor het leven en dat te vieren. In deze dingen geloof ik. Amen.

Tafelgebed

God, wij danken u voor de ontelbare blijken van solidariteit: voor familieleden en vrienden die onderdak bieden aan slachtoffers, voor collega's die solidariteitsacties ondernemen, voor de vele reddingswerkers, de civiele bescherming, de brandweer, het Rode Kruis, het leger, die zich enorm inzetten, vrijwilligers die opruimen en het eten bereiden, de gulle schenkingen en financiële giften...

Wij danken u ook voor alle medeleven dat we tonen voor onze medeburgers die getroffen zijn, de kaarsjes en de gebeden en al onze gedachten.

Als je de hoop opgeeft, komen er vaak heel goede dingen... is een uitspraak van een overlevende van Auschwitz. Zo ervoeren ook de Joden in het Oud Testament de manna die u hen stuurde toen ze de vleespotten in Egypte verlieten en in de woestijn zaten zonder middelen. U laat onze klimaatslachtoffers niet vallen, u staat hen bij, u geeft hen hoop door de solidaire handen, voeten en gedachten van de mensen om hen heen.

Mooi was de wereld die jij voor ons voor ogen had. Land van belofte, aarde in vrede, wereld in gerechtigheid, mensen in geluk, de wereld rond. Zie nu vandaag, vierkant draait hij CO2 warmt op, aarde uitgeput het water staat ons aan de lippen.

Wanhopig ben jij op zoek naar iemand, een mens als Noach, een trooster, een helper die deze aarde redt, mens, dier en plant, die zich inzet voor vrede, gerechtigheid, behoud van de schepping.

Jezus van Nazareth, zoon naar je hart, was een mens als Noach, een trooster, een helper voor mensen in nood. Als een ark van behoud bracht hij jouw rijk midden onder ons:

Neem het brood, breek en deel het, leven in overvloed de wereld rond. Neem de wijn, schenk het uit geluk in overvloed, de wereld rond.

Zo gaat hij ons voor, houdt hij zijn belofte en laat ons niet alleen.

Naar Jef Wauters

Slotlied: Niet meer verstrooid, niet meer verloren, nieuwe mens in ons geboren.

(m/t Carlos Desoete)

Refr. Niet meer verstrooid, niet meer verloren, nieuwe mens in ons geboren

Wij bidden en vieren, verzamelen ons tegen het spel van de macht, tegen het heersen van sterk over zwak, tegen de moedeloosheid die om ons heen wordt uitgezaaid.

Wij bidden en vieren, verzamelen ons tegen het elk voor zichzelf, tegen de angst voor anders en vreemd, tegen de lege, de eenzame dagen: opdat wij een nieuw vertrouwen wagen.

Wij bidden en vieren, verzamelen ons omwille van uw belofte, houd in ons wakker het dromen van vrede. Maak ons sterk om staande te blijven, beziel ons met uw kracht die geneest.



KU LEUVEN

KU LEUVEN INSCHRIJVINGEN. Ook dit jaar lopen de inschrijvingen aan de KU Leuven volledig digitaal. Wie toch graag persoonlijk zijn inschrijving wil afronden, kan dat op afspraak doen.

Vorig jaar konden de normale inschrijvingen, waar nieuwe studenten steevast voor aanschoven in de Naamsestraat, niet doorgaan door de coronamaatregelen. Daarom schakelde KU Leuven toen weer over naar een online inschrijvingsproces.

Ook in aanloop naar het nieuwe

academiejaar is dat mogelijk.

Sinds 1 juli kunnen nieuwe studenten zich online inschrijven voor het academiejaar 2021-2022.

Informatie over diploma's krijgt de universiteit via de overheid, andere informatie kunnen de toekomstige studenten zelf uploaden, samen met een foto voor hun studentenkaart.

Zodra alle informatie verwerkt is, ontvangen ze via e-mail hun inschrijvingsbewijs en factuur. Meteen krijgen ze ook praktische informatie.

Wandelingen

Om nieuwe studenten op weg te helpen, heeft de universiteit enkele wandelingen uitgestippeld langs nuttige locaties zoals aula's en leslokalen, bibliotheken, leercentra en studentenrestaurants. Daarnaast zijn er rondleidingen en informatiemomenten op de campussen.

"We kijken uit naar de start van het nieuwe academiejaar en de nieuwe lichten studenten. Ook dit jaar lopen de inschrijvingen anders dan we gewend zijn, maar vorig jaar hebben we bewezen dat zo'n online inschrijvingsproces zeer goed werkt", zegt rector **Luc Sels**. Wie extra hulp of toelichting nodig heeft, is van harte welkom in de Universiteitshal, maar wel op afspraak, met respect voor de huidige coronamaatregelen."

Inschrijven aan de KU Leuven kan nog tot 13 oktober 2021.

Universiteitshal Dienst inschrijvingen
Naamsestraat 22 bus 5401
3000 Leuven
Tel.+32(0)16 32 40 40

(mdt) Krant Het Nieuwsblad van 17 augustus 2021

VROUWEN IN DE KIJKER

BIJBELSE VROUWEN VAN NU
OVER MARIA, LEA, SUSANNA EN DE ANDEREN



Peelckmans Pro

Op het voorbijje feest van 15 augustus konden we enkele vrouwen in de kijker zetten. Lees daarom het boek **'Bijbelse vrouwen van nu'** van Kolet Janssen, uitgegeven in 2017.

Maria, Lea, Susanna en de anderen.

De vrouwen in deze bundel hebben het Bijbelse stof van zich afgeschud. Ze leven in onze tijd en onze samenleving en toch worden ze geconfronteerd met dezelfde vragen en uitdagingen als hun Bijbelse zusters.

Wie de Bijbelverhalen kent, zal verast zijn over de actuele invulling. Wie zich herkent in de verhalen uit deze verhalen, zal nieuwsgierig worden naar de Bijbelverhalen aan de oorsprong. Het zijn verhalen voor iedereen die inspiratie zoekt om zijn of haar plek in het leven te vinden.

2021 UITNODIGING TAFELGESPREKKEN online in de Sint-Franciscuskerk



**KU Leuven Brein Instituut
nodigt u uit voor de gratis,
online lezing op maandag 13
september van 18-19 uur:**

'Goed leven met een kwetsbaar brein'

Prof. Dr. Manu Keirse, klinisch psycholoog

Maandag 13 september 2021 geeft Manu Keirse online een lezing van 18u tot 19u.

Thema: **GOED LEVEN MET EEN KWETSBAAR BREIN.**

Dit is een onderwerp waar velen onder ons mee geconfronteerd worden.

Denk maar aan Parkinson, dementie, autisme, depressie...

Wij nodigen alle geïnteresseerden

uit om **SAMEN** deze lezing mee te maken in **onze SINT FRANCISCUSKERK.**

“Wie leeft met kwetsbaarheid en beperking heeft meer dan wie ook behoefte aan verbondenheid en een liefdevolle blik.”

Programma van de avond

17.55 uur: verwelkoming

18 uur: lezing

19 uur: nabespreking

19.30 uur: gezellig samenzijn met

drankje en knabbeltje.

Deelname is gratis.

Graag **INSCHRIJVEN ten laatste vrijdag 10 september 2021 bij:**

Marion Van Wouwe
marion.vanwouwe@gmail.com Tel:
0494 44 67 08

Denise Meeus
jos_vanaerschot@hotmail.com Tel:
0491 87 36 89

ZEER WELKOM!

Dakloos (dakpannen)



Er staat een stelling voor ons huis en er gaat een liftje op en neer. Onze oude dakpannen, nog van voor de tweede wereldoorlog, reizen omlaag. Een dikke laag isolatie en een vracht nieuwe dakpannen klimmen naar boven. Vandaag ben ik dus even dakloos.

Ik heb te doen met mijn oude dakpannen. Ze hebben dit huis beschermd, nog lang voordat wij op de wereld kwamen. Ze waren nog jong in de oorlog en ze ontsprongen de dans toen een paar honderd meter verder een bom een hele rij huizen verwoestte. Ze doorstonden hagelstormen en zelfs een kleine aardbeving, waarbij een stuk van onze schoorsteen naar beneden

kwam.

Ze zagen hoe de straatkassen bedekt werden met asfalt, hoe er steeds meer auto's kwamen. Ze zagen de winkels en cafés in de buurt verdwijnen. Ze zagen hoe steeds meer leidingen werden aangelegd langs de gevels en onder de stoepen: telefoon en kabel-tv, en ook internet. Ze hoorden de studenten 's nachts thuiskomen van hun fuiven, en die geluiden veranderden nauwelijks doorheen de tijd.

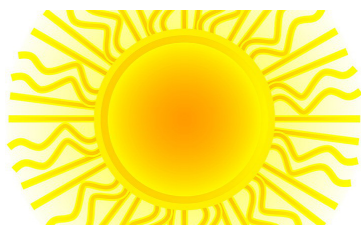
Ze gaven onderdak aan twee zussen die samen dit huis bouwden en de bovenverdieping verhuurden aan studenten. En dan kwamen wij, het eerste gezin met kinderen, die de trappen op en af denderden. Ze waren getuigen van groot geluk en diep verdriet, van luidkeels lachen en kletterende ruzies. De kinderen werden groot en vlogen uit en wij bleven achter, onder diezelfde pannen.

En de laatste jaren merkten de pannen dat het weer allemaal wat trager ging. Er kwamen bomen in de straat en een grote zitbank. Mensen ontmoetten elkaar weer meer op straat en perkten de almacht van de auto beetje bij beetje in.

Onze stad wil klimaatneutraal worden en in dat spel konden onze pannen niet meer meespelen. Daarom hebben we ze bedankt voor bewezen diensten. Jammer dat ze niet ergens naar een pannenuitruithuis kunnen, want ze hebben ons trouw gediend. Binnenkort is ons huis warmer en zal de sneeuw – als hij nog valt – langer op ons dak blijven liggen. Wie weet wie er ooit nog allemaal in ons huis zal komen wonen. Ze krijgen in elk geval een warm dak boven hun hoofd.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/dakloos/>)
gepubliceerd op 20 november 2020

DE WARMSTE MAAND



Juli 2021 is warmste maand ooit op aarde gemeten

Volgens metingen van de Amerikaanse National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA) was juli 2021 de warmste maand op aarde sinds de start van de metingen in 1880.

De oppervlaktetemperatuur over land en oceaan lag gemiddeld 0,93

graden Celsius hoger dan het twintigste-eeuwse gemiddelde van 15,8 graden. De gemiddelde temperatuur lag ook net een fractie hoger dan het vorige record, dat dateert van juli 2016 en werd geëvenaard in 2019 en 2020. De zeven warmste julimaanden werden allemaal sinds 2015 geregistreerd.

“Juli is traditioneel de warmste maand van het jaar, maar juli 2021 werd de warmste maand ooit gemeten. Dit record maakt deel uit van het disruptieve pad dat de klimaatverandering voor de wereld heeft ingezet”, aldus de NOAA.

Krant Het Nieuwsblad van 14-8-2021

DROOM ZONDER GRENZEN

Dit neemt niemand ons af: tijd om te dromen van een nieuw begin tijd om te dromen van een warmere wereld tijd om te dromen van ware liefde tijd om te dromen van inspiratie en groei tijd om te dromen van zachtheid tijd om te dromen van wereldvrede tijd om te dromen van gerechtigheid tijd om te dromen van de kracht van stilte. Droom zonder grenzen. Ik droom met je mee spreuk BZN, juli 2021

LUS STERK IN VERBINDING

DON BOSCO KESSEL-LO TUSSENTIJDSE ZONDAG

Lieve Neukermans – 1 augustus 2021

Over verbinding en een voortschrijdend leven

UITNODIGING

Mensen gaan hun leven lang op zoek naar verbondenheid met betekenisvolle anderen. Dat is voor iedereen belangrijk.

Maar hoe zit het als je al wat levensgeschiedenis achter de rug hebt? Wanneer voel je je goed omringd? Wat zijn betekenisvolle contacten? Welke obstakels kom je tegen? En vooral: wat kan of moet er gebeuren zodat verbinden iets van alle leeftijden kan worden?

LUS STERK IN VERBINDING

Lus vzw heeft jouw inspiratie nodig.

Daarom nodigen we je graag uit op: **Vrijdag 24 september 2021, 9u30 – 12u30**

**Don Boscocentrum
Ortolanenstraat 6 – 3010 Kessel-Lo**

Op het programma

- Professor Emeritus Luc Van De Ven, introduceert ons in het thema.

Hoe kan verbinding en verbondenheid bijdragen aan een goed en kwaliteitsvol leven?

-Daarna wisselen we samen ervaringen en verhalen uit over ‘leven in relatie met anderen’, wat betekent dit voor ons, hoe is dit geëvolueerd door de tijd, hoe kijk ik naar anderen en zij naar mij.

We doen dit bij een kop koffie en een stukje taart.

We hopen als Lus vzw hieruit de



nodige bouwstenen te halen die belangrijk blijken voor een goede verbinding of verbondenheid, want daar gaan en staan we voor: *Een samenleving waar mensen sterker met elkaar kunnen verbonden raken en blijven.*

Ben je er bij?

We richten ons met dit evenement naar alle geïnteresseerde 65-plussers.

Verdere info en inschrijven:

Elly.vanacoley@lusvzw.be

Tel. 0474/987253

Of via ons online invulformulier. Inschrijven liefst voor 14 september 2021.

Heb je moeite om er te geraken? Geef ons een seintje en we zoeken samen naar een oplossing.

Kom je samen met iemand, die nog geen 65 jaar is, en die ook zin heeft om deel te nemen? Geen probleem, schrijf hem of haar gerust ook in.

Hopelijk zien we je dan! Van harte welkom.

LUS VZW

Schoolstraat 48 – 9040 Gent

www.lusvzw.be – info@lusvzw.be

0497/43 59 23

BE0464 49 70 69 – IBAN 8273 7011 7666268

TER OVERWEGING



Ik geloof, dat ik het maar zal doen: 's morgens voor het begin van het werk een half uurtje 'naar binnen slaan', luisteren naar wat er binnen in mij zit. 'Sich versenken'. Je kunt het ook mediteren noemen. Maar van dat woord ben ik nog een beetje griezelig. Maar waarom eigenlijk niet? Een stil half uur in je zelf. Het is niet genoeg alleen maar je armen en benen en alle andere spieren te bewegen, 's morgens in de badkamer. De mens is lichaam en geest. En zo'n half uur gymnastiek en een half uur 'meditatie' kunnen samen een breed fundament van rust en geconcentreerdheid leggen voor de hele dag. Maar het is niet zo eenvoudig; zo'n 'stille Stunde'. Dat wil geleerd worden. Alle kleinmenselijke rommel en franje zou dan moeten worden

weggevaagd vanbinnen. Er is per slot altijd zo'n hoop onrust voor niks in zo'n klein hoofd. Verruimende en bevrijdende gevoelens en gedachten zijn er ook wel, maar de rommel is er altijd doorheen. En laat dat dan het doel zijn van dat mediteren: dat je van binnen één grote, ruime vlakte wordt, zonder het geniepige struikgewas, dat het uitzicht belemmert. Dat er dus iets van 'God' in je komt, zoals er in de Negenste van Beethoven iets van 'God' is. Dat er ook iets van 'Liefde' in je komt, niet zo'n luxe-liefde van een half uurtje, waar je heerlijk in zwelgt, trots op je eigen verheven gevoelens, maar liefde, waar je iets mee kunt doen in de kleine dagelijkse praktijk.

Etty Hillesum, dagboek, 8 juni 1941, zondagmorgen, half tien.